

REDACCIÓ y ADMINISTRACIÓ

MITJÀ DE SANT PERE, 55
BARCELONA

Surt els
divendres

PREU D'UN NUMERO: 15 CTS.

SUSCRIPCIÓ: 2 PTES. TRIMESTRE

Els subscriptors reben les obres ja
enquadrades al final de
llur publicació

El sol i el vent

per LLEÓ TOLSTOY

EL sol i el vent discutien sobre qui'n d'ells dos era'l més fort. La disputa era llarga i cap dels dos volia cedir.

Veyent que pel camí avençava un home, acordaren provar llur força descarregant-la contra d'ell.

Ara veuràs —digué'l vent— com tant sols amb tocarlo, li arrebasso sos vestits.

Pero com mes esforços feya'l vent, mes estrenyia l'home'l seu abric, rondinant contra aquell; pero caminant, caminant sempre.

El vent, enfadat, descarregà contra'l vianant pluges i vents; pero l'home no's detingué.

Va comprendre'l vent que no era possible arrencarli l'abric.

Somrigué'l sol, aparegué entre'ls nuvols, tornà a escalfar la terra i el pobre home, que s'alegrave d'aquella suau calor, va treurers l'abric i s'el tirà a l'espatlla.

Ja ho veus —digué'l sol al vent,— amb el Bé s'obté més que amb el Mal.

Traducció d'en JOSEP A. BORI.

Contra-llum

La veu clara, potent i sonora de la campana de l'iglesia de la vila, anuncia les nou hores de la vetlla. Nosaltres, som molts, fem via cap a mar. Pel camí i a cada instant un seguit de «bona nit» trenca el silenci. Passem una estona sens que ningú enraoni, destacant-se la monotonia del poble.

Arriuem a la sorra. Les parelles de joves, salten, criden, riuen, juguen... Pot es alegria.

* * *

I que bonica es la mar en aquella hora. banyada arreu per la claror de la lluna! Assentats a terra, la brisa de la nit fins molesta la cara. Després d'estona, sembla talment qu'es tingui plena de sorreta. Es la sal que exsala la mar. Les converses arriben d'una i altra banda; tot es ple de gent que vol fruir la poesia d'aquella hora. La lluna, hermosa, qu'en done de poesia a la vida!

* * *

Tot son barques que corren d'aci i d'allà. Allí dins ben endins del mar, es veu la silueta d'una barca; va acostanse per moments. Al ser ensà es veuen perfectament als tripulants: son una parella de joves que la lluna cobreix amb un vel de claror blanca, d'argent.

El meu pensament no para. Qui sab, allí dins, de lo que parlen; qui sab si, enamorats els dos, busquen un lloc solitari i aquet on millor que dintre'l mar? Qui's veul Sols la lluna que no parle.

En tant aquestes reflexions, la barca s'allunye. Una onada groça, molt groça ha vingut a destorbar les meves «filosofies» a arribat tant a nosaltres, qu'em tingut d'aixecar-nos.

Després d'aquet moment, altra volta el pensament arriba fins a la barca. Semble que s'acoste... si si. La silueta

de la jove parella es veu ben clara; tant aviat agafe'ls remes com els deixa. Després ell s'acoste an ella... enraonen, els a demans prou ho diuen...

I mentres per davant la lluna passa un petit nuvol que la claror entrenyina, alta en mig del mar, allà tot solitari i calms, allà dins hi esc'atà un bès...

Potser sigui el jurament de fidelitat.

FRANCESC RIBAS.

CORREU DE PARIS

Servir tragedia moderna en dos actes de Enric Lavedan, estrenada al teatre Sarah-Bernard.

I va de patriotisme, per si no fos prou tot lo que hus he ressenyat, ens endocen aquest altra obra eminentment patriòtica i per torna, militar.

Per a pel·licola, fore de lo mes maco; ara, per a obra teatral, la veritat, a mi no m'agrada, això no vol dir que sigui dolenta, doncs en Lavedan es un dels que ho fa be quan escriu, pero que voleu que hus digui. sera perque'l patriotisme i mes el *chauvinisme* a mi em fa fastic: aquesta mena d'obres, que entusiasmen al públic parisien, si no fos per la crònica no les aniria a veure, amb tota franquesa. I ara aquí va l'obra:

En el primer acte ens trovem a casa del coronel Tulin, familia composta de pare (el coronel), mare (filla d'un oficial) i tres fills, un d'ells mort al Marroc essent tinent, l'altre de tinent al Marroc també i el petit segon tinent d'artilleria, qu'encara es a l'escola d'Orleans. El coronel a qui les baixes passions han ocasionat que prengués el retiro, trova a faltar la vida militar i esta neguitós i desorganissat en la seva vida, alguns jorns no va a menjar, de prompte enpren viatjes, etc.

Ens enterem per un general, que el petit dels Tulin a Orleans escampa idees antimilitaristes lo que fa desesperar al pare. Això si, es un antimilitariste mes teòric que pràctic, doncs ell comença essent militar. Durant un estiu que passa a Vincennes, havia continuat les recerques i fins descobert aquest apostol de la pau, del explossiu mes formidable que mai hagin somiat els inventors. Ell fou el qui amb un explossiu del tamany d'una nou, feu saltar una petita illa de la costa bretona. Pero d'aquets explosius terribles vol destruir les formules, no vol fer la guerra mes terrible i deixa a la seva mare encarregada de guardar-li, doncs a de marchar a Orleans, els quatre derrers cartutxos que li resten fins l'endemà que anirà a destruir els planols.

Ens enterem també qu'el ministre de la guerra vol parlar a soles amb el pare i aquest el cita per l'endemà matí a la casa de Vincennes acabant l'acte amb una disputa violenta entre pare i fill, sobrevenint la roptura definitiva.

L'acte segon es la caseta de Vincennes i al apuntar el dia veiem com el pare, amb totes les manyes d'un reventa pisos entra a la caseta cerca les claus i remena tots els papers referents al explosiu i s'en apodera. El pare en un excés de patriotisme, cregut qu'el seu fill no donaria mai al exercit les formules, se val d'aquet procediment per a entregarles al ministre de la guerra. Aqí et arriba pocs moments després. Després d'un seguit d'escenes patriotiques, el ministre li dona dugnes noves terribles, una d'elles es la mort de l'altre fill que tenia al Marroc, l'altre es que al pare li encarreguen una misió al Marroc terrible de les que gairebe mai s'en retorna. El pare's tanca en el taller, i pocs moments després arriben el noi i la mare, promte s'en adona que l'han robat i revolver en ma, fa sortir al lladre del laboratori, l'impresió es gran quant veu qn'es el seu pare, se creuen paraules grosses, revolver en ma s'ame-

nassen l'un a l'altre i la mare jura matarse ella si continuan d'aquella manera, i tot s'arregla i l'antimilitariste s'en va a la guerra, mentres el pare's dirigeix al Hipodrom militar a posarse a disposició del aviador pera cumplir l'encarrec rebut del ministeri de la guerra.

La chienne du roi, fantasia historica en un acte de Enric Levedan estrenada al teatre Sarah-Bernard.

La gossa del rey o millor dit Mme. de Barry se trova empresonada. Com que se li ha permès que tinga a la presó les seves millors robes, li deixen que la visiti tothom i la tracten amb tanta amabilitat, que no's pren el cautiveri gens en serio, i fins el tracte groller d'un inspector de presons enlloc d'espantarla la fa restar estranyada. Sempre te davant dels ulls la visió del rei. Un abat disfregat d'indevíduo del comité, la posa en presencia de la realitat. Es necessari que s'escapi, posseeix un procediment infalible pera ferla escapar, pero no mes pot escapar-se una persona perque sera descobert desseguit. Maria Antonieta no ho ha volgut utilissar perque no podia fugir amb els seus fills. I Mme. du Barry refusa també, pero confessa que li fa por la guillotina i l'abat jura restar aprop d'ella fins al terrible moment.

Aquesta obra's coneix qu'en Lavedan l'ha construïda amb tot el *deïllantisme* evocador dels temps dels Lluïsos amb vistes de Versailles i Saint Cloud; doncs la du Bargy es frívola fins en els moments mes emocionants del dramet.

En Lavedan ens ha donat doncs a la vegada dues obres oposades, una tota militarista i patriotica i fent veure la força de la França, i l'altra fentnos veure les miseries pasades, pero que encara viuen en el cor francès la vida de cràpula de la cort dels Lluïsos, avuy disfregada en altra forma mes moderna i mes extensa també, i la miseria d'un poble que dientse lliberal aixeca encara com llavors aquest odiós artelacte anomenat guillo-

tins, en la que quant executa, un public tant nombrós com el que presencià aquelles execucions precencia les d'avuy; i aixó en la ciutat rellotje regulador del mon. Pobre mon!!!

Voldria parlarvos de *La Reynes'a-muse*, opereta en sis quadros de Andreu Barde i Carles Crivillies estrenada al Oyimpia, pero veig que la crónica s'allarga. Si la propera setmana em vaga vos parlaré d'ella, encara que no es gran cosa.

LOGE

Paris, 14 - 2 - 1913

TEATRES

EL DORADO

Obscuro dominio, drama en tres actes de Arquistas Valente, traduït al castellà per Antoni Pinillos i Enric Tudeschi.

Després d'*Hamlet* i *Espectres*, dels qui feu una insuperable creació, el senyor Tallaví ens ha presentat *Obscuro dominio*.

Es aquesta una obraquina acció te lloc en un manicomi i es tota ella un cas especialíssim de bojeria. El director del establiment, un sabi alienista, en els moments en qu'el seu cervell fadigat per l'estudi, comença a manifestar els primers símptomes de cansansi i mes tard de pertorbació, se sent atret amb atracció fatàl i irresistible, per una jove malalta de histerisme eròtic. El director lluita entre'l deber i l'estranya fascinació que produeix en ell la jove malalta, i aquesta lluita l'afebleix, l'obsesiona, l'atormenta, el pertorba de tal manera, que arriba a acabar amb la seva raó.

A n'aquesta lluita s'reduceix tot el drama i l'autor va rectament al desenllaç sens altres escenes epissodiques que llargues disquisicions científiques referents

a la follia, que no arriben a interessar a l'espectador.

Per lo dit se compendrà que l'assumptu encara que nou i en certs moments interessant, es extraordinariament petit i mancat d'acció per a omplenar tres actes majorment quant desde les primeres escenes l'espectador se dona ja compte del desenllaç.

Afegeixis a n'aixó qu'el diàlec, que com resta dit, tracte molt sovint i seriósament de teories sobre la follia, no es gens apropòsit per a interessar al públic, i's compendrà l'escas valor teatral de l'obra qu'ens ocupa. *Obscuro dominio* es un obra curiosa i original, pero poc moguda, amb escasès d'elements dramatics i situacions per a tres actes i amb un assumpte que deixa una desagradable sensació de mal gust i d'aplanament.

El senyor Tallaví estigué com de costum, genialíssim. No hi cap una major força d'expressió que la que comunicà an aquell pobre home de ciencia, aplanat, feble, i temerós, que sota'l pes d'una passió monstruosa, veu escapar-se lentament la seva raó, donant-se compte amb el consegüent horror de la metamòrfosi que s'està obrant en ell.

La senyoreta Delgado Caro, molt justa i en alguns moments notabilíssima. Els demès, discrets.

CASSIMIR GIRALT

Agrupacions y Societats

—Esquerra del Ensanche.— El dia 15 a la vetlla, tingué lloc una funció lírica organitzada pe'ls senyors Bonet i Comas posant-se en escena les aplaudides obres «La noche de Reyes» i «Gente menuda». En la representació hi prengueren part la primera tiple Sta. A. Virgili, i les senyoretas R. Virgili, Milà, Viura, i Sanz, i els senyors Forga, Comas, Vera, Gironés, Llasat E, Clapera (germans), Vidal, Esplugas, i Briccio. Tots se portaren perfectament.

—Joventut Autonomista Catalana.— El diumenge prop-passat tingué lloc el benefici de la simpàtica senyoreta Antonia Virgili, quina's despedia de l'escena. Les obres que's posaren en escena foren, «Chateau Margaux», «Los baturros» i «La señora Capitan» distingintse la beneficiada en els respectius personatges de «Angela», «Perica», i «Nicolas» i els senyors Forga, Comas i Vera. El demés regular. La beneficiada obtingué valiosos presents de la distingida concurrència que omplienava la sala de gom a gom essent ovacionada al final de ls actes.

El dia dos de Mars, posarán en escena les obres «La mà de mico» i «La primera postura».

T. LLASAT

—Centre Auxiliar «La luz Andresen».— L'Agrupació que dirigeix el senyor Moranta representà «Les Garces». Tota l'obra agradà molt siguent aplaudits els interprets. Aquets foren la senyoreta Vallespir, i les tres Montal i Bonet, i els senyors Moranta, Corbera, Bigorra, Bu-yó, Viñals, Nonell, Estruga, Guitart, Molins, Rodríguez, i Comas.

Per últim «Celos d'un rei», que satisfé molt.

—Joventut Republicana Radical.— La companyia d'aficionats de la casa posà en escena el drama «Amor de Madre» i «Joventut». La primera que fou executada pels elements majors de la companyia tingué una interpretació bastant acceptable, lluintshi la Sta. Vallespir i la Sra. Montal, i els senyors Reig, Nonell, Serra, Alegre, i Calvo.

En la segona, feta per els més jovenets fins a cert punt agradaren. Els executans foren la senyoreta Vallespir i la senyora Montal, i els senyors Galicia, Alier, Hugas, Ollé i Ramón.

M. MORENO OLIVAN.

Dels nostres Corresponsals

Sobrant de la setmana passada

GRANOLLERS.—Unió Lliberal.—El diumenge, a la tarde, anà la primera de la serie, posant: *La novia del teniente*. L'interpretació, fluixa. El senyor Miquel Cuenca, (baríton) deixà consensut al públic de que no té facultats.

La Sta. Josefina del campo (tiple còmica) hi resultà massa exagerada.

La Sta. Maria Morató, (primera tiple) be del tot; llàstima que tingués de cantar amb el senyor Cuenca.

El senyor Uturmendi a mitges, y el senyor Manel Rubio (tenor còmic) encaixat. És el millor element entre'ls homes amb que compten.

També es porta bé la Sta Lluïsa Sifuentes, (segona tiple.)

—Casino.—An aquest teatre hi posaren *El príncipe Casto*, *Tony Grice* y *El fresco de Goya*, sense conjunts, aburrint per complert a la concurrència.

Mal comensament de temporada.

S. FELIU DE GUIXOLS.—Salón de Novedades.—Dijous, dia 13 del corrent, la companyia Guinyol, «Espinosa Pons», posà en escena tres obres, quines porten per títol *La bruixa*, *El fill del policia* i *El molt parat*, representant per fi de festa la comedia *La casa de la sang*; totes elles original de'n Manel Soldevila.

Aquestes obres no satisfieren a la concurrència tota volta que són d'un genre afectista, i que solsament se pot trovar l'efecte a contades personalitats que les representen.

TERRASSA.—Fraternidad Republicana.—S'ha constituït un grupu dramàtic baix la direcció del notable aficionat senyor Alsina, pera representar obres catalanes.

S'ha representat *Riu avall*, per les senyores Prat i Font i pels senyors Olivé, Verdaguer, altres, tributant-los-hi molts aplaudiments per l'acurada execució.

També tenen en estudi una obra dramàtica *La vigília de Pascua*, de nostra amic senyor Regón.

—Centro Social.—Fa pocs dies se reuniren els aficionats de la casa pera formar secció amb motiu de l'inauguració del teatre qu

s'està aixecant. Tots s'ho prengueren amb entusiasm, prometent dies de glòria al art de Taia. Si s'ens invita, prometem parlar-ne mentre no escapsin obres i entrin de ple al teatre bisexual que per la claretat amb que pot donar els seus exemples es de molt més alta i trascendent moralitat.

HOSPITALET DEL LLOBREGAT.

—Centre Democràtic Republicà— El 10 del corrent debutà en el teatre d'aquesta societat la companyia dramàtica que dirigeix el notable actor senyor Lecuona i de la que forme part la primera actriu senyoreta Chinchilla: representaren el drama *La Tosca*, que sigui interpretat amb bastant acert pel Sr. Lecuona en el paper de «Scarpia», la Sta. Chinchilla fluixejant una miqueta, els demés artistes, regular.

El dia 16ª donà la 2ª funció de la temporada de cuaresma, per la mateixa companyia, que posà en escena el famós drama d'en Giannetti *La Muerte civil*, lo qu'en resultà un èxit per la bona interpretació que obtingué per part de tots, i especialment del senyor Lecuona i de la xamosa nena Soler, que conseguiren convencer al públic amb son art dramàtic.

Per fi de festa, representaren el sàinet, *Lo tremendo del barri*, que agradà al públic.

Per diumenge vinent hi ha anunciat *Jimmy Samson*.

MOLLET. —Teatre «La Alianza Molletense» —Diumenge a la nit una companyia d'aficionats del vehi poble de Ripollet, i amb la cooperació de la senyoreta Sasachs i la senyora Casases, representaren les boniques saqueles catalanes *L'Esquella de la torratxa*, del immortal fundador del teatre català Frederic Soler (à) Pitarrà. *Setge jutges*, i el divertit diàlec, *Matrimoni feliç*.

Sols cal dir que la part coral anà ajustadíssima, no poguent-se dir lo mateix del reste de l'execució.

Més grat fer remarcar que la senyora Sasachs, declamà i cantà d'una manera admirable, puig sa veu es tant harmoniosa, que ens quedà grata memoria en les cançons d'obsequi *La venedora de flores* i *Voladas*.

La senyora Casases, correctament en sos respectius papers. Per fi, diré, que si aquets joves possessin un xic més de mira i esforços tenen dues actrius per a fer-les lluir de debò.

D'aquesta setmana

SABADELL. —Lliga Regionalista: Teatre. —El passat diumenge a la tarda es posà en escena per l'agrupació que ve actuant en aquesta distingida Societat, les comedies *La capseta dels petons*, *Gent d'ara*, i *El rapte de la sabina*, per quina justíssima interpretació, foren objectes de merescuts elogis i aplaudiments per la concurrència que omplena el local.

La mateixa agrupació, baix la direcció del incansable Joan Bta. Garcia, te en estudi la comedia d'en Morató, *La fortuna boja*.

—Centre Sabadellès. (Gelats)— El mateix dia a la nit se posà en escena en aquesta societat, el drama d'en Feliu i Codina *Un manresà del any vuit*.

De l'interpretació cal elogiar el rellevant treball del Sr. Salvat en el protagonista, i el senyor Parriol en l'«Artur», aixis també com els senyors Gimbau, Vila, Vidal, Martí, Bose, els quals amb son excelent treball contribuïren a portar a terme l'obra molt felisment.

En la mateixa obra tinguerem ocasió d'admirar el treball de la jove actriu senyoreta Brugera, de la qual després d'elogiar-lo, li aconsellem que continuï.

VILANOVA I GELTRÚ. —Teatre «El Bosque» — El proxím dijous començaran en dit teatre, una serie de funcions orgonissades per la Joventut Ex-Artesana i l'Agrupació Artística d'aquesta Vila baix la direcció d'en Albert Papiol, notable aficionat d'aquesta.

Les obres que durant aquets dies se representaran seran del repertori guinyolesc que tants èxits obtingueren en italià per la companyia Sainati.

En parlarem a son degut temps.

VILASSAR DE DALT. —Teatre Centre «La Estrella» — El diumenge passat dia 23, la companyia comic-dramàtica dirigida per en Miquel Comas, de Mataró, posà en escena en aquest teatre, el drama d'en Santiago Rusiñol, *L'Hèroe*, seguint bastant ben interpretada per el senyor Comas, les senyores G. Alentorn, T. Carreras i A. Valero. Els demés bastant distrets.

Per a fi de festa, representaren *Los Asistentes*. La concurrència escassíssima.

MOLLET. —Societat «La Alianza Molletense» — Diumenge a la nit, la companyia

d'en Tarragó representà en el teatre d'aquesta societat el drama en tres actes d'en Dicenta, *Juan José*, i per peça *Los Asistentes*.

Juan José interpretat per en Tarragó, ens demostra una vegada més el seu ingeni i logra un altre triomf donant prova de veritable actor. L'«Andrés» fou confiat al senyor Nebot qui en tregué un bon partit. En Casamitjana acertat en el «Ignacio i Cano», en Casas ajustat en el «Paco», i ajudaren al bon conjunt en Vilallonga i en Gomez (S).

Cooperaren en aital representació la senyoreta Rosario Sasac i Pepeta Saumell i la Sra Dolors Mas.

La senyoreta Sasac guanyà una volta més les simpaties del públic Molletà, ja que brodà el difícil paper de «Rosa» amb molta ingenuïtat. La Sra Saumell, ajustada en la «Toñuela» i la senyora Mas feu una «lidra» remarkable. En fi, un admirable conjunt.

La passa, també sortí força arredonida.

LLEIDA. —Cine Catalunya— Continuen els èxits de la companyia Casals-Cazorla, representant a diari, lo més selecte del teatre català i castellà i obtenint innumbrables aplaudiments en totes quantes obres posen en escena. Entre altres eus han presentat el famós drama d'en Rusiñol *El Mistic* en quina obra el senyor Casals hi feu una verdadera creació. També han representat amb força acceptació, *Lo Ferrer de tall*, *La vida pel Czar* i *La verge boja*, etc.

Bon començament de temporada!

—Salon Porfoliograf.— La companyia d'en Ballart obté unes fortes ovacions en totes quantes obres representen: darrerement han posat en escena, entre altres, *Mancha que limpia*, *Juan José*, *Mai se fa tard...* etc. i altres, obtenint en totes elles, tant en Ballart com la Marsal, unes fortes i caloroses ovacions.

SAN FELIU DE GODINES. — En el local, avans «Casino», la companyia Cuuillé-Rabasó, representà a la tarda del dia 16 el drama en tres actes, *Fraticida*, i per la nit l'aplaudit drama d'en Pitarrà, *Lo lliri d'aigua* i el diàlec *Jugar a casats*.

En la societat «Círculo de la paz» la companyia d'aficionats del mateix i amb la cooperació de la senyoreta Milá, representaren les obres següents: *La clau malehida*, *Sirena*, i *Les tres alegries*.

Foren molt aplaudits especialment el senyor Tura qui tingué de sortir a rebre'is forts aplaudiments del nombros i distingit públic.

SAMPEDOR. —Teatre Nou.— E's aficionats de la casa representaren diumenge passat *Énima en pena*, *L'exemple* (Drama) i la sarçuela *L'allotjat*.

En totes elles hi obtingueren grans aplaudiments els senyors Sitjes, Prat, Vintro, Iglesias, Casanovas, Espinal, i en particular el nen Giralt.

MANRESA. —Ateneu Obrer.— El quadro artistic d'aquesta societat, representà diumenge dia 16, la gran obra d'en Guimerà, *La Reina jove*, encarregant-se de la protagonista la aplaudida actriu senyora Daroqui, que ens feu una «Alexia» inmillorable, per lo que si gué molt aplaudida, com tamé's feren dignes d'aplauso les senyores A. Puigcerver, i les germanes Albert.

El caudal de «l'ònd» intermèdit pel senyor Singla, encaixadíssim, demostrant-nos una vegada més les seves facultats artistiques. En Bonjorn, en el «Gran Duc Esteve», acertadíssim, com també en Vilajuana en el «Jan Taleya»: a més d'aquets, lograren ferse aplaudir els senyors Moneunill, Riu, Pra's, Colldejó, Farrás, Dalmau, Morere, i Mercé.

Per fi de festa, *L'ase del hortola*. El públic en sortí satisfet.

BADALONA. —Teatre Cervantes.— Diumenge passat la companyia Terrades-Casas representà la grandiosa obra *Lu mort civil*, en quina en Terrades fen una verdadera creació, essent molt ben secundat pe'ls senyors Casas, Boix, Clapés, i Giró.

Per acabar, posaren en escena la bonica comedia d'en Coca, *Gent d'ara*, pe'ls mateixos elements. Per a diumenge vinent tenen anunciada l'obra d'en Rusiñol, *El Redemptor*. En parlarem.

NOVES

Van en aquest número 16 planes (plec 6) de la celebradíssima comedia

FRU - FRU

16 (plec 5) del drama en cinc actes, de gran actualitat

El misteri de la cambra groga

Tal com deiem la setmana passada continuem avui amb el plec 3 de l'obra.

¡Pa mi que nieval

IMPORTANT.

DE TOTS COLORS atenent sempre al profit de'ls quins treballen per la gloria de les catalanes lletres, i veient amb pena qu'el talent i les naturals disposicions de sos il·lustres fills del pervindre se veuen oblidats, i fins exercint oficis vils devenen mal recompensats, obre un concurs de mèrits pera provehir una plassa de redactor, que s'ocuparà exclusivament en *reventar*. És una secció nova que se inaugurarà bon punt se veja provehida, i serà el redactor remunerat a l'altura del decor que's mereix una personalitat llençada al oblit per les humanes injustícies.

Amb la reserva consegüent, tirem l'esquè pera poguer atraure'n un qu'exerceix a un setmanari consemblant al nostre i que fora el *summun* del nostre ideal. Reventador concís i lacònic, pot sens compromís ferir i ridicularisar fins les més enlairades reputacions i sobretot, un medi exemplar pera amagar als ulls dels forasters les intestines lluites i les petites miseries qu'ns envolcallen.

Per el complet èxit del qui fora el nostre ideal, serà preferit un oblidat autor dramàtic.

J. GUARDIOLA

Ha sigut objecte de comentaris la denegació del senyor Franqueza de la representació de *La Reina jove* al Principal per la Vitaliani.

L'apassionament de determinats elements, ha donat a la qüestió un caràcter molt distint del que realment té.

Hi há que serenarse senyors i no agafar les coses per la part que cremen; aixís ho creiem nosaltres i aixís ho deurien de creure tot aquesta serie de senyors, que anomanantse defensors del teatre de la terra, no han fet sinó ensorrarlo amb les seves estridències i infundats apassionaments.

Aquest cas n'és una bona prova d'això.

Atàcant durament al senyor Franqueza per que no ha consentit qu'és representés *Reina jove*, en el Principal sens que sigui retrocedida la retirada que de les seves obres, va fer el senyor Guimerà a n'aqueix empressari; es a dir que, el senyor Guimerà concedia permís per representarse y, només en italià la dita obra en aqueix teatre, emprò sols com a consentiment als Srs. Vitaliani-Duse, donant per lo tant, moralment, una fustigada al senyor Franqueza el qui, posant per davant son punt d'honor, ha obrat segons queda dit, i apoiant la seva actitud amb el fet semblant ocorregut quant la despedida de la senyora Xirgu, aquesta actriu, com ja savia tothom, tenia que despedirse al teatre Principal, amb el mateix programa que ho feu al Novetats; altre volta el mateix, el senyor Guimerà concedia qu'és fés dita obra al Principal, emprò sols ho feia per la Xirgu, no per en Franqueza.

Resultat de totes aquestes rencunies i petitesse, que, fomentantse les desevinenses entre uns i altres per aquesta serie de fets insignificants, acaben d'amortallar les despulles del teatre català.

Es hora ya que uns i altres estiguem mes per sobre d'aquestes futeses i treballém amb mes sinceritat pel lograment del nostre ideal; procurém desfer aquets individualismes tant desacertats, y pensém amb aquell conegut aforisme «L'unió fa la forsa».

Recomenats a les demès empreses editorials i periodístiques

Continuen en descobert

Mataró.—Rosendo Xivillè; Riera 47.

Valls.—Ramón Porta.

Tarragona.—J. Aimat Vidal.

Pobla de Claramunt.—Ramón Soler.

Anglès.—Lluís Fontbernat.

Altafulla.—Anton Rovirat. (Forner).

Continuará.

Mitjá de Sant Pere, 55